

[Aage Fogh.]

brugerne havde tilført dem. Det syntes vi var for strengt, og i 1947, tror jeg det var, blev paragraffen ændret, således at der ved fastsættelse af erstatningen skulle tages hensyn til konjunkturstigningen. Men det har i hvert fald aldrig været min mening, da jeg var med til at lave denne lov, at man skulle gå så vidt, at man skulle give dem selv de højeste spekulationspriser.

Det er derfor, jeg spørger den højtærede landbrugsminister, om ikke den højtærede minister snarest vil træffe en afgørelse, så vore statshusmænd ved, hvad de udsætter sig for, når de sælger. Og det mål, jeg ville sætte, som jeg synes var rimeligt, var — jeg har et helt friskt eksempel med en ejendom på 8 tønder land, som nu er solgt for 260.000 kr. — at denne medborger ikke skulle have en erstatning på 260.000 kr., men skulle have, hvad det ville koste ham at få et tilsvarende landbrug samt en rimelig erstatning for den ulejlighed, der er forbundet med at flytte. Det kan efter mit skøn ikke være rigtigt eller retfærdigt, at han, fordi han tilfældigt har fået jord overladt, der senere viser sig at komme til at ligge i det bælte, hvor man køber til himmelhøje priser, skal kunne tage denne spekulationspris. Når samfundet har jorden, så er det efter mit skøn det eneste rimelige, at samfundet beholder jorden, og så kan der blive tale om at give denne mand en rimelig erstatning. Jeg henstiller altså til den højtærede landbrugsminister, at vi snarest får en ordening på det forhold, og det grundlag, jeg kunne tænke mig, er det, jeg skitserede før, at den pågældende må have en erstatning, så han kan købe et brug af tilsvarende kvalitet andetsteds, og en rimelig erstatning for at skulle flytte.

Landbrugsministeren (Skytte): Det af det ærede medlem rejste spørgsmål har stort set samme sigte som det af det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen i forrige samling fremdragne spørgsmål, som jeg besvarede her i tinget den 25. oktober 1961.

Ud over at henvise til den besvarelse, jeg dengang gav, vil jeg gerne fremhæve, at mit synspunkt er det, at det ikke vil være rimeligt at tilvejebringe en særordning, der specielt har til formål at ramme den ret fåtallige gruppe af husmænd, der måske mere

eller mindre tilfældigt har fået et brug på jordrente vilkår. Derimod er jeg enig med det ærede medlem i, at de høje priser på jord, der afhændes til byggeformål i nærheden af de store byer og i særdeleshed da i nærheden af København, nok kan give stof til eftertanke. Problemet her er jo imidlertid ikke begrænset til jordrentebrug, og jeg vil gerne sige, at ligegyldigt hvilke foranstaltninger vi træffer angående statshusmandsbrugene, vil det jo sådan set ikke billiggøre jorden, medmindre staten så afstod den jord til priser, der var billigere, end hvad alle andre ved siden af tog for jorden. Men det vedrører jo altså ikke alene jordrentebrugene, det vedrører al jord, der afhændes til byggeformål i disse områder, og en eventuel løsning af grundprisproblemet bør efter min opfattelse derfor søges tilvejebragt på en mere generel basis.

En anden sag er, at der kan være behov for tilvejebringelse af mere faste retningslinjer for fastsættelsen af de beløb, der kræves for afløsning af jordrenten, så at såvel sælger som køber på forhånd kender vilkårene, og jeg tror, at det ærede medlem er bekendt med, at det er en sag, vi har drøftet en del på det sidste. Der har fundet forskellige forhandlinger sted med statens jordlovsudvalg, og jeg vil fortsætte med disse drøftelser. Når de er ført til ende, vil jeg søge en klaring af hele problemet, og jeg kan godt sige, at jeg vil lægge vægt på at finde en praktisk ordening, idet det jo gælder for alle handler, at de helst skal afgøres hurtigt, og de skulle ikke så gerne sinkes unødigt af administrationen.

Som det ærede medlem af denne besvarelse vil kunne forstå, finder jeg i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt tilstrækkelig anledning til at foranledige, at staten kan ekspropriere statshusmandsbrug til en erstatning svarende til, hvad det vil koste at etablere et tilsvarende landbrug, plus en rimelig erstatning for ulejligheden ved at flytte, men vil lade spørgsmålet bero på resultatet af den forestående nærmere undersøgelse vedrørende grundprisproblemerne i det hele.

Aage Fogh: Jeg vil gerne takke den højtærede landbrugsminister for tilsagnet om, at sagen vil blive taget op til en løsning. Den kendsgerning, som den højtærede mini-